Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 19. 1. 2011, sp. zn. 14 To 51/2010, ECLI:CZ:VSPH:2011:14.TO.51.2010.1

Číslo: 30/2012

Právní věta:

Postup podle ustanovení § 460u odst. 4 tr. ř., podle něhož prokáže-li odsouzený, že peněžitou sankci nebo peněžité plnění uložené rozhodnutím jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních úplně uhradil v jakémkoliv státě, soud rozhodne o upuštění od výkonu takového rozhodnutí, přichází v úvahu pouze poté, co již bylo rozhodnuto o uznání a výkonu rozhodnutí podle § 460t odst. 1 tr. ř. Pokud odsouzený peněžitou sankci nebo peněžité plnění uhradí před rozhodnutím soudu podle § 460t odst. 1 tr. ř., soud nečiní žádné rozhodnutí, nýbrž věc jako vyřízenou založí, příp. vyrozumí o skončení věci příslušný orgán jiného členského státu Evropské unie, který žádost o uznání a výkon zaslal. *) *) Poznámka redakce : S ohledem na novelu trestního řádu provedenou zákonem č. 459/2011 Sb. s účinnosti od 1. 1. 2012 rozhodnutí podle § 460p a násl. tr. ř. činí samosoudce okresního soudu.

Soud: Vrchní soud v Praze

Datum rozhodnutí: 19.01.2011

Spisová značka: 14 To 51/2010

Číslo rozhodnutí: 30

Číslo sešitu: 5

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Uznání a výkon cizozemských rozhodnutí

Předpisy: § 460p a násl. tr. ř.

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Vrchní soud v Praze ke stížnosti, kterou podala státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze, zrušil usnesení Městského soudu v Praze ze dne 16. listopadu 2010, sp. zn. 71 T 3/2010.

Z odůvodnění:

Napadeným usnesením Městského soudu v Praze bylo rozhodnuto tak, že podle § 460u odst. 4 tr. ř. se upouští od výkonu rozhodnutí.

Rozhodnutí městský soud odůvodnil tím, že obdržel trestní oznámení na S. H. pro dopravní přestupek spáchaný jízdou nepovolenou rychlostí v Rakouské republice, za nějž mu okresní hejtman

Okresního hejtmanství Kufstein, Spolková země Tyrolsko, uložil pokutu 320 EURO, event. náhradní trest odnětí svobody 84 hodin. Poukázal na to, že dříve, než mohlo být ve věci uznání a výkonu tohoto rozhodnutí jako rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie, byl městský soud vyrozuměn S. H., že pokuta byla zaplacena, což bylo ze strany Okresního hejtmanství v Kufsteinu potvrzeno dne 27. 10. 2010 a sděleno, že svoji původní žádost o výkon rozhodnutí považují za vyřízenou a za bezpředmětnou. Vzhledem k tomu, že pokuta byla zaplacena, dospěl městský soud k závěru, že je třeba postupovat podle § 460u odst. 4 tr. ř. a od výkonu rozhodnutí upustit.

Proti tomuto usnesení podala v zákonné lhůtě stížnost státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze. Odůvodnila ji tím, že podle jejího názoru byl postup Městského soudu v Praze podle § 460u odst. 4 tr. ř. nesprávný, neboť podle tohoto ustanovení se postupuje tehdy, když soud již rozhodl o uznání a výkonu rozhodnutí, ovšem městský soud takto nerozhodoval, neboť S. H. uhradil uloženou pokutu před nařízením veřejného zasedání o uznání a výkonu rozhodnutí. Pokud Okresní hejtmanství Kufstein sdělilo, že provedením platby považuje svoji žádost za vyřízenou a bezpředmětnou, je podle státní zástupkyně usnesení městského soudu zcela nadbytečné a současně i v rozporu se zákonem. Proto měl podle ní městský soud věc bez dalšího založit, aniž by ve věci jakkoliv rozhodoval. Poukázala na to, že trestní řád sice výslovně neupravuje postup soudu v případě, kdy je peněžitá sankce nebo jiné peněžité plnění uhrazeno před rozhodnutím soudu o uznání a výkonu rozhodnutí, nicméně podle jejího názoru lze postupovat per analogiam podle § 460p odst. 5 nebo 6 tr. ř. Z uvedeného důvodu navrhla, aby Vrchní soud v Praze zrušil napadený rozsudek a věc vrátil Městskému soudu v Praze.

Vrchní soud v Praze přezkoumal z podnětu podané stížnosti podle § 147 odst. 1 tr. ř. správnost výroku napadeného usnesení i řízení, které mu předcházelo, a dospěl k závěru, že stížnost státní zástupkyně je důvodná.

Jak vyplývá z obsahu spisu, u Městského soudu v Praze byla, spolu s příslušným osvědčením o vydání rozhodnutí, podána žádost Bezirkshauptmannschaft Kufstein (dále jen Okresní hejtmanství v Kufsteinu), Rakouská republika, o uznání a výkon rozhodnutí, kterým byla S. H. za přestupek spáchaný překročením nejvyšší povolené rychlosti o 49km/hod. udělena peněžní pokuta 320 EURO spolu s příslušným osvědčením o vydání rozhodnutí. Dříve, než bylo nařízeno veřejné zasedání o uznání a výkonu tohoto rozhodnutí, S. H. prostřednictvím svého obhájce městskému soudu sdělil, že pokuta byla uhrazena. Tuto skutečnost Okresní hejtmanství v Kufsteinu k dotazu městského soudu potvrdilo přípisem ze dne 27. 10. 2010 s tím, že jejich žádost je tímto bezpředmětná.

Za dané situace je třeba přisvědčit názoru státní zástupkyně, že pokud městský soud postupoval podle § 460u odst. 4 tr. ř. a rozhodl, že se od výkonu rozhodnutí upouští, postupoval v rozporu se zákonem a tudíž nesprávně.

Státní zástupkyně ve stížnosti důvodně poukázala na to, že podle zmíněného ustanovení § 460u odst. 4 tr. ř. soud postupuje v případě, kdy již rozhodl o uznání a výkonu rozhodnutí podle § 460t odst. 1 tr. ř., neboť ustanovení § 460u tr. ř. upravuje postup pouze při výkonu peněžitého trestu či vymáhání pokuty uložených uznaným rozhodnutím jiného členského státu Evropské unie (dále jen EU). Jinak řečeno, předpokladem pro postup podle posledně zmíněného ustanovení trestního řádu je tedy rozhodnutí o uznání a výkonu rozhodnutí podle § 460t odst. 1 tr. ř. Takové rozhodnutí však městský soud neučinil.

Trestní řád výslovně postup soudu v případě, kdy jsou peněžitá pokuta či peněžitý trest uhrazeny před rozhodnutím soudu o uznání a výkonu rozhodnutí podle § 460t tr. ř., neupravuje. Pokud taková situace nastane a žádající příslušný orgán jiného členského státu EU považuje vzhledem k úhradě peněžité sankce svoji žádost za bezpředmětnou, nastává situace, jako by tuto žádost vzal zpět. Řízení o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu EU podle § 460t tr. ř. se sice vede z podnětu

žádosti příslušného orgánu vyžadujícího státu EU, nejde však o řízení návrhové, což vyplývá z ustanovení § 460r odst. 3 tr. ř., podle něhož soud rozhodne o zamítnutí uznání a výkonu rozhodnutí, nikoliv tedy o zamítnutí žádosti či návrhu, a dále i z ustanovení § 460p odst. 5 a 6 tr. ř., která ukládají krajskému soudu v případě zjištění, že soudy ČR nejsou příslušné k uznání a výkonu zaslaného rozhodnutí či v případě, že je zjištěno, že odsouzený zemřel, vyrozumět o uvedených skutečnostech příslušný orgán jiného členského státu, který o uznání a výkon rozhodnutí požádal, a zaslané rozhodnutí mu vrátit. Proto podle názoru vrchního soudu nepřichází v úvahu ani rozhodnutí o zpětvzetí žádosti o uznání a výkon rozhodnutí. Podle názoru vrchního soudu je proto na místě postupovat zcela neformálně, tj. je třeba vyrozumět příslušný orgán jiného členského státu EU, který žádost o uznání a výkon zaslal, že je věc považována za skončenou, a věc jako vyřízenou založit.

Z uvedených důvodů Vrchní soud v Praze napadené usnesení jako nezákonné podle § 149 odst. 1 tr. ř. zrušil, aniž by sám znovu rozhodl či uložil Městskému soudu v Praze, aby o věci znovu jednal a rozhodl.